

ขั้นตอนการกำหนดประเด็นความยั่งยืนที่สำคัญ (Sustainability Materiality Identification Process)

1. การประเมินสภาพปัจจุบัน (Current State Assessment):

- ประเมินและทบทวนธุรกิจหลักของบริษัท แนวโน้มอุตสาหกรรม และข้อกำหนด มาตรฐานด้านความยั่งยืนที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการเทียบเคียงประเด็นด้านความยั่งยืนกับบริษัทในอุตสาหกรรมโรงแรมและอาหาร โดยใช้หลักการทบทวนแบบ 360 องศา (360 degree Review) ควบคู่กับการพิจารณาประเด็นสำคัญที่สะท้อนความเสี่ยง ผลกระทบ และโอกาสทางธุรกิจ
- นำผลการประเมินประเด็นด้านความยั่งยืนมาวิเคราะห์เพื่อระบุประเด็น ESG ร่วมในกลุ่มอุตสาหกรรม และประเด็นที่เกี่ยวข้องที่อาจส่งผลกระทบต่ออย่างมีนัยสำคัญต่อบริษัท พร้อมเชื่อมโยงผู้มีส่วนได้เสียกับกิจกรรมตลอดห่วงโซ่คุณค่าของบริษัทในขั้นตอนต่อไป

2. การทำแผนที่เชื่อมโยงห่วงโซ่คุณค่าและผู้มีส่วนได้เสีย (Value Chain Mapping)

- เชื่อมโยงห่วงโซ่คุณค่าและผู้มีส่วนได้เสีย เพื่อประเมินประเด็นสำคัญด้านสิ่งแวดล้อม สังคม เศรษฐกิจ และธรรมาภิบาล (ESG) ว่ามีผลกระทบต่อผลการดำเนินงานด้านความยั่งยืนขององค์กรและผู้มีส่วนได้เสียอย่างไร
- จัดทำแผนที่กิจกรรมตลอดห่วงโซ่คุณค่า เพื่อระบุผลกระทบทั้งเชิงบวกและเชิงลบต่อผู้มีส่วนได้เสีย โดยเทียบเคียงกับประเด็นด้าน ESG ที่เกี่ยวข้อง พร้อมประเมินประเด็นสาระสำคัญแบบสองมิติ (Double Materiality) ซึ่งครอบคลุมมิติผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม ประเด็นด้านสิทธิมนุษยชน และมีผลกระทบต่อทางการเงิน

3. การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholder Engagement)

- ผู้มีส่วนได้เสียทั้งภายในและภายนอกองค์กรร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ความคาดหวัง ผ่านการสัมภาษณ์เชิงลึก การสำรวจ และการทำแบบสอบถาม เพื่อให้ได้มาซึ่งแนวคิด ข้อเสนอแนะ ทั้งด้านสาระสำคัญเชิงผลกระทบต่อผู้มีส่วนได้เสีย และเชิงการเงินต่อองค์กรตามการรับรู้ของผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวกับการจัดการประเด็นต่างๆ ของบริษัท

4. การทบทวนและประเมินผลกระทบ ความเสี่ยง และโอกาส (Impact & Risk Opportunity Review)

- ผู้มีส่วนได้เสียภายในองค์กรมีส่วนร่วมในการทบทวนและประเมินผลกระทบ ความเสี่ยง และโอกาส ทั้งที่อาจเกิดขึ้น (Potential Impacts) และที่เกิดขึ้นจริง (Actual Impacts)
- ผู้มีส่วนได้เสียภายในองค์กรมีส่วนร่วมในการประเมินตามกรอบการบริหารความเสี่ยงขององค์กร โดยพิจารณาความรุนแรงของผลกระทบทั้งในมิติทางการเงิน และมีมิติด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม
- ผู้มีส่วนได้เสียภายในองค์กรประเมินระดับความเป็นไปได้ของแต่ละประเด็นตามกรอบระยะสั้นและระยะยาวที่บริษัทกำหนด

5. การจัดลำดับและการรับรองประเด็นสำคัญด้านความยั่งยืน (Topic Prioritization and Validation)

- รวบรวมและปรับเทียบคะแนนทั้งในมิติผลกระทบและนัยทางการเงิน เพื่อกำหนดประเด็นสาระสำคัญด้านความยั่งยืน
- ขอความเห็นจากผู้เชี่ยวชาญภายนอก เพื่อเสริมสร้างความโปร่งใสและให้การประเมินสะท้อนหลักการตามมาตรฐาน และความคาดหวังของอุตสาหกรรมและผู้มีส่วนได้เสียอย่างแท้จริง
- จัดลำดับความสำคัญของประเด็นโดยแบ่งเป็นสาระสำคัญระดับพื้นฐาน (Foundational Topics) สาระสำคัญระดับสูง (Focus Topics) และสาระสำคัญระดับสูงสุด (Critical Topics) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการวางแผนและดำเนินงานให้สอดคล้องกับระดับความสำคัญของแต่ละประเด็น
- นำเสนอประเด็นต่อคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง การกำกับดูแล และความยั่งยืน และคณะกรรมการบริษัทตามลำดับ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ ก่อนนำไปใช้เป็นการกำหนดยุทธศาสตร์และแผนการดำเนินงานด้านความยั่งยืน เพื่อยกระดับการบริหารจัดการและการขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างยั่งยืนอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ

ประเด็นสำคัญด้านความยั่งยืน (Sustainability Materiality Topics)

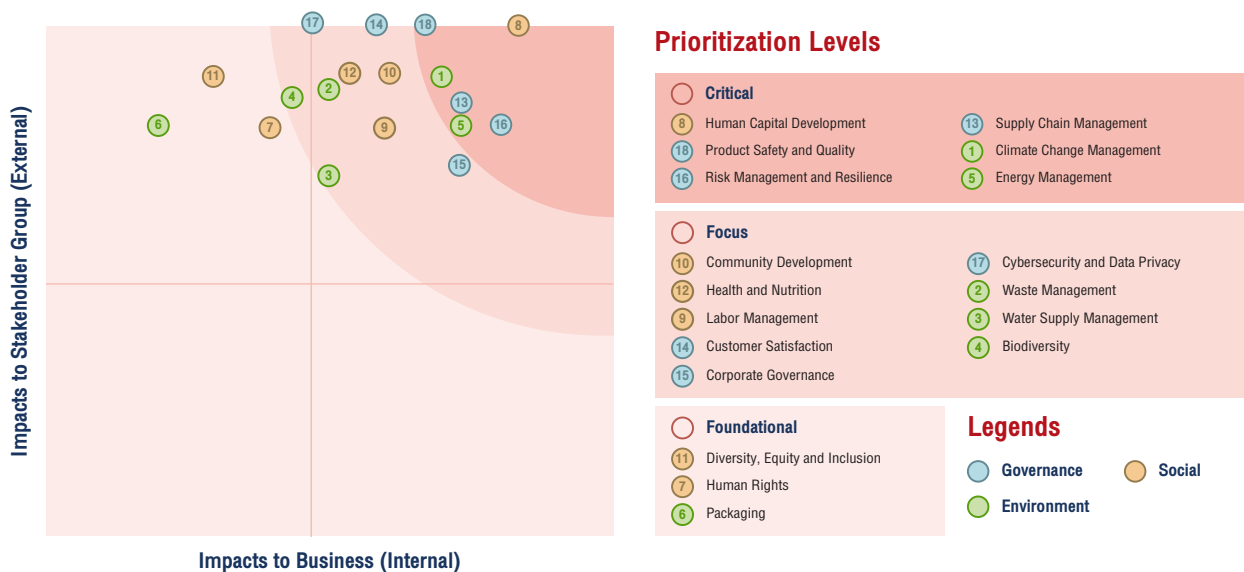
จากผลการทบทวนและประเมินประเด็นสำคัญด้านความยั่งยืนในปี 2568 บริษัทได้ระบุประเด็นสำคัญด้านความยั่งยืนจำนวน 17 ประเด็น เพิ่มเติมจากเดิม 4 ประเด็น ครอบคลุมทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม บริษัทได้นำประเด็นสำคัญดังกล่าวมาจัดลำดับตามระดับสาระสำคัญ 3 ระดับ ได้แก่ ระดับความสำคัญสูงสุด ระดับความสำคัญสูง และระดับพื้นฐาน โดยประเด็นที่อยู่ในระดับความสำคัญสูงสุด จะถูกนำไปกำหนดเป็นกลยุทธ์หลักเพื่อขับเคลื่อนผลลัพธ์ด้านความยั่งยืน อย่างเป็นรูปธรรม สร้างคุณค่าสูงสุดแก่บริษัท สังคม และสิ่งแวดล้อม ขณะเดียวกัน บริษัทยังคงให้ความสำคัญกับประเด็นสำคัญระดับความสำคัญสูง และระดับพื้นฐาน อย่างต่อเนื่อง ผ่านการพิจารณาโอกาสและผลกระทบ การกำหนดระบบการบริหารจัดการความเสี่ยง และการรายงานผลการดำเนินงานตามระดับความสำคัญ ของแต่ละประเด็น

หมายเหตุ:

- ระดับความสำคัญสูงสุด (Critical level) หมายถึง ประเด็นเชิงกลยุทธ์ที่เป็นตัวขับเคลื่อนสำคัญในการสร้างผลกระทบเชิงบวกและความสำคัญทางธุรกิจ โดยมีการรายงานผลอย่างครอบคลุมพร้อมผลลัพธ์ทางการเงินหรือเชิงปริมาณที่ชัดเจน และมีการบริหารจัดการความเสี่ยงเชิงรุก
- ระดับความสำคัญสูง (Focus level) หมายถึง ประเด็นที่องค์กรให้ความสำคัญ โดยบูรณาการในเชิงกลยุทธ์เพื่อยกระดับประสิทธิภาพการดำเนินงาน ครอบคลุมการรายงานและการบริหารจัดการผลกระทบ ความเสี่ยง และโอกาสที่มีสาระสำคัญ (Material IROs) อย่างเป็นระบบ
- ระดับพื้นฐาน (Foundational level) หมายถึง ประเด็นพื้นฐานที่องค์กรจัดให้มีธรรมาภิบาลที่เหมาะสม ปฏิบัติตามหรือสูงกว่ากฎหมายและมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง พร้อมรายงานแนวทางการบริหารจัดการและใช้นโยบายเป็นฐานในการบริหารความเสี่ยง

ประเด็นสำคัญด้านความยั่งยืนประจำปี 2568 (CENTEL's Materiality Matrix)

หมายเหตุ: ประเด็นการบริหารจัดการพลังงาน (Energy Management) ได้ถูกกำกับดูแลภายใต้ การบริหารจัดการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change Management)